

ELEMENTE DE GEOGRAFIE POLITICĂ
GRUPĂRI REGIONALE DE STATE.
PRINCIPALELE PROBLEME DE GEOGRAFIE
POLITICĂ A LUMII CONTEMPORANE

Grupări regionale de state.

Europa:

Europa Estică,
Europa Centrală,
Europa Nordică,
Europa Vestică
(Atlantică) și
Europa Sudică
(Mediterraneană).

Asia:

Asia de Nord,
Asia Centrală,
Asia de Est, Asia
de Sud-Est, Asia
de Sud și Asia de
Vest și Sud-Vest.

Africa:

Africa de Nord,
Africa de Est,
Africa Centrală,
Africa de Vest,
Africa Australă și
Africa Insulară.

America:

America de Nord,
America Centrală
(cu America
Centrală Insulară
și America
Centrală Istmică),
America de Sud.

Australia și
Oceania:
Australia,
Micronezia,
Melanezia, Noua
Zeelandă și
Polinezia.

În afară de grupările impuse de poziția geografică, există și grupări de state impuse de un anumit element comun: limba, religia, structura politică, economie etc.

Dintre grupările de state determinate de nevoile economice,semnalăm:

- Uniunea Europeană (27 de state europene)
- Organizația Unității Africane (54 de state din Africa)
- Asociația Națiunilor din Asia de Sud -Est ASEAN (10 state din Asia de Sud-Est)
- Comunitatea Statelor Independente (10 state din Europa și Asia)
- Comunitatea Caraibelor (15 state din America Centrală).
- Cooperarea Economică în zona Mării Negre (CEMN)- Albania, Azerbaidjan, Bulgaria, Grecia, Georgia, Moldova, România, Rusia, Turcia, Ucraina.
- NAFTA (Mexic, SUA, Canada)
- CARICOM (Comunitatea Caraibilor)

MEPCOGRUP (/ Asociatia Pacificului)

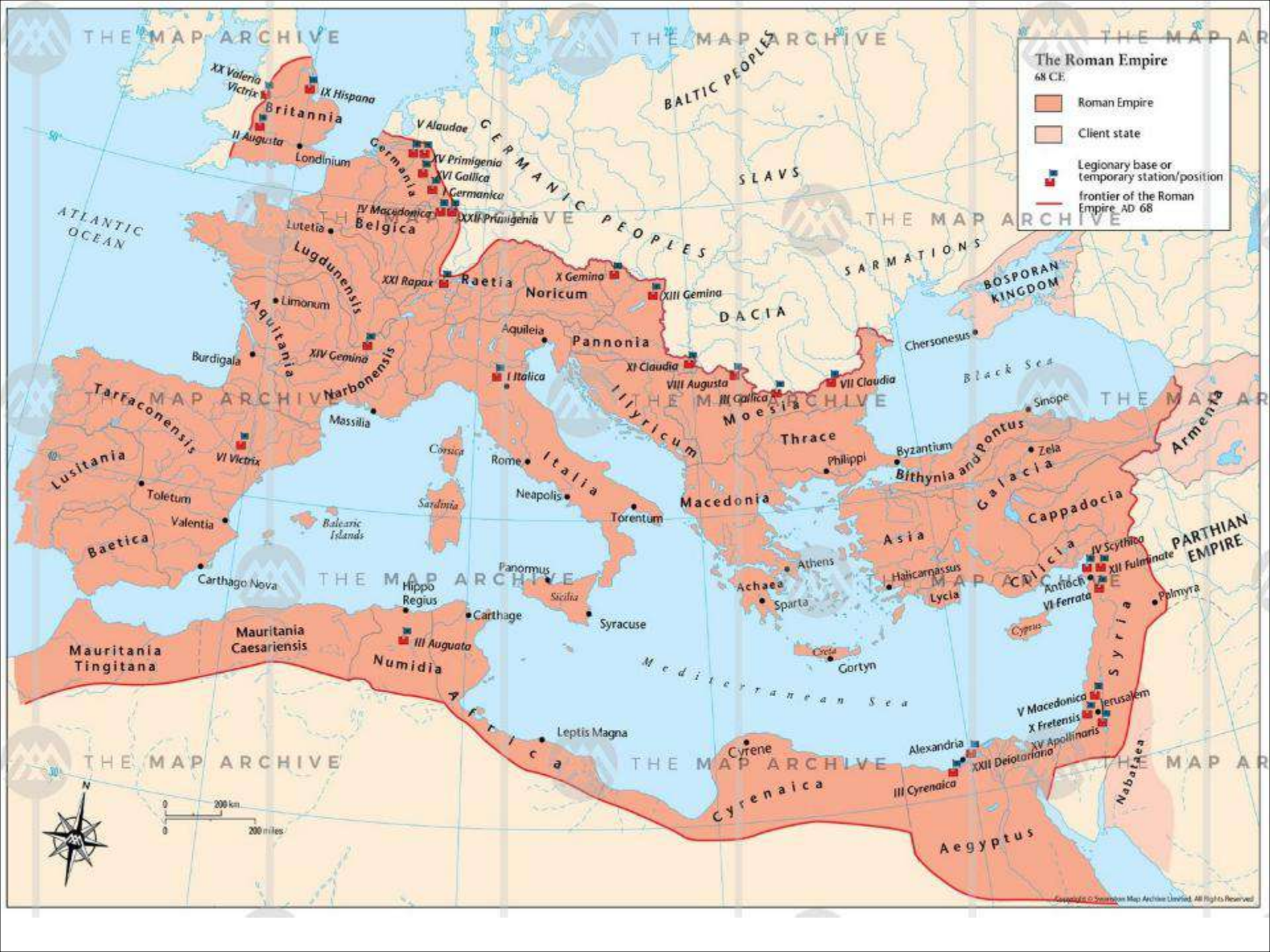
Evoluția în timp a hărții politice a lumii

Configurația teritoriului de stat și teritoriilor dependente este dată de traseul granițelor. În prezent, pe Glob se găsesc 195 de state suverane și 75 de teritorii dependente și cu statut special.

Se poate vorbi despre harta politică a lumii încă din Antichitate, ea apărând concomitent cu constituirea primelor state. Modificările produse pe aceasta au fost generate de: apariția statelor sclavagiste, formarea și destrămarea unor imperii, migrațiile populațiilor, descoperirile geografice, războaiele mondiale, căderea regimurilor comuniste în Europa ș.a.

În Antichitate, statele erau grupate în câteva regiuni geografice, între care se evidențiază: orașele-state din Orientul Antic- sumeriene (Ur, Uruk ș.a.), asiriene (Assur, Ninive ș.a.), babiloniene (Babilon) și bazinul Mării Mediterane – grecești (Milet, Atena, Sparta ș.a.), Cartagina; Egiptul; Extremul Orient, cu civilizațiile chineză și japoneză; Imperiul Macedonean, întins din Peninsula Balcanică până la hotarele Indiei; Imperiul Roman, considerat cel mai întins imperiu al Antichității.

The Roman Empire 68 CE

- Roman Empire
- Client state
- Legionary base or temporary station/position
- frontier of the Roman Empire AD 68

La începutul Evului Mediu, în Europa „zguduită” de migrații, apar noi state, între care și Imperiul Bizantin, reprezentând partea estică a Imperiului Roman.

În secolul al X-lea, califatul arab înregistrează cea mai mare extindere (din Orientul Mijlociu și nordul Africii, până în Peninsula Iberică).

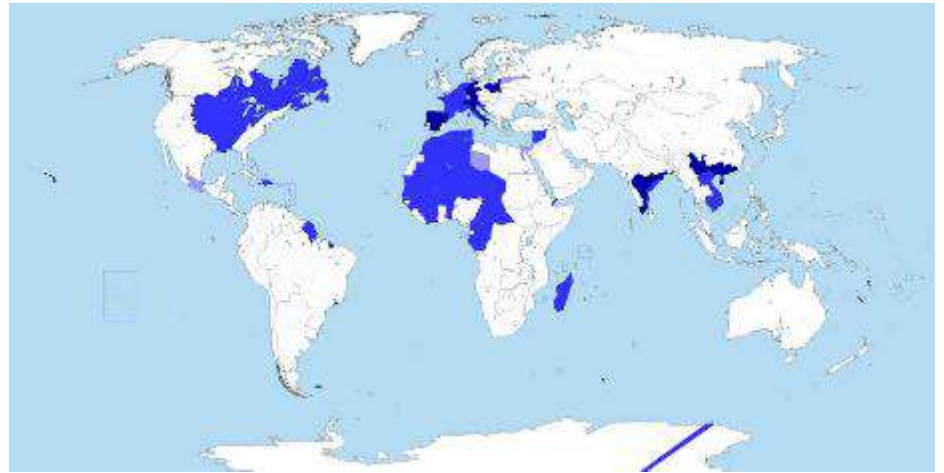
În secolele următoare (XII -XV), în Europa de Vest se evidențiază Franța, Anglia, Spania și Portugalia, în Europa Centrală, Ungaria și Polonia, în Asia Mică, nordul Africii și Peninsula Balcanică, Imperiul Otoman.

Marile Descoperiri Geografice au condus la constituirea marilor imperii coloniale:

- Spania deținea o parte din America Latină (Antile, Mexic, Peru, Chile ș.a.), Florida, Insulele Filipine;
- Portugalia stăpânea teritoriile în Africa (Angola, Mozambic), America de Sud (Brazilia), Asia (Goa, Macao);
- Franța dispunea de colonii în Canada, Louisiana, Guyana, Africa de Vest etc.;
- Olanda, cu stăpâniri în America de Sud (Guyana), Africa de Sud (Colonia Capului) și Asia (Ceylon, Indonezia);
- Imperiul Britanic deținea teritoriile în estul Americii de Nord, nordul Americii de Sud, Africa, sudul Asiei, Australia, Noua Zeelandă.
- Imperiul Rus se întindea din Europa Centrală și jumătatea nordică a Asiei, până în Alaska.

Imperiul Colonial Portughez

Imperiul Colonial Francez

Imperiul Colonial Britanic

Imperiul Colonial Spaniol

În 1776, 13 colonii engleze din America de Nord și au proclamat independența formând Statele Unite ale Americii.

În secolul al XIX-lea, în America Latină și au declarat independența 16 state (Argentina, Bolivia, Brazilia, Chile, Paraguay ș.a.).

După Primul Război Mondial, în Europa s-a destramă Imperiul Austro-ungar, iar Imperiul Țarist a fost înlocuit de Uniunea Sovietică.

După cel de-al Doilea Război Mondial (1945), până în 1990, au apărut încă 102 state, între care 48 sunt în Africa (Algeria, Angola, Camerun, Ciad, Guineea, Kenya, Madagascar, Mauritania, Mozambic, Senegal, Somalia ș.a.).

După anul 1989, pe harta politică a lumii s-au produs numeroase modificări:

în 1990 s-au unit cele două Germanii (Republica Democrată Germană cu Republica Federală Germană);

- în 1991 – Uniunea Sovietică (URSS) s-a destrămat în 15 state;
- între 1992 și 2008 – Republica Socialistă Federativă Iugoslavia s-a destrămat în 7 state;
- în 1993 – Cehoslovacia a fost împărțită în Republica Cehia și Slovacia;
- în 1997 – Hong Kong, teritoriu dependent al Marii Britanii, a fost cedat Chinei;
- în 1999 – Macao, teritoriu dependent al Portugaliei, a fost cedat Chinei;
- în 2002 – Timorul de Est și-a proclamat independența față de Indonezia;
- în 2011 – Sudanul de Sud și-a proclamat independența

Soviet Union

Soviet-allied countries

SOVIET UNION

SERBIA

BOSNIA AND
HERZEGOVINA

CROATIA

MONTENEGRO

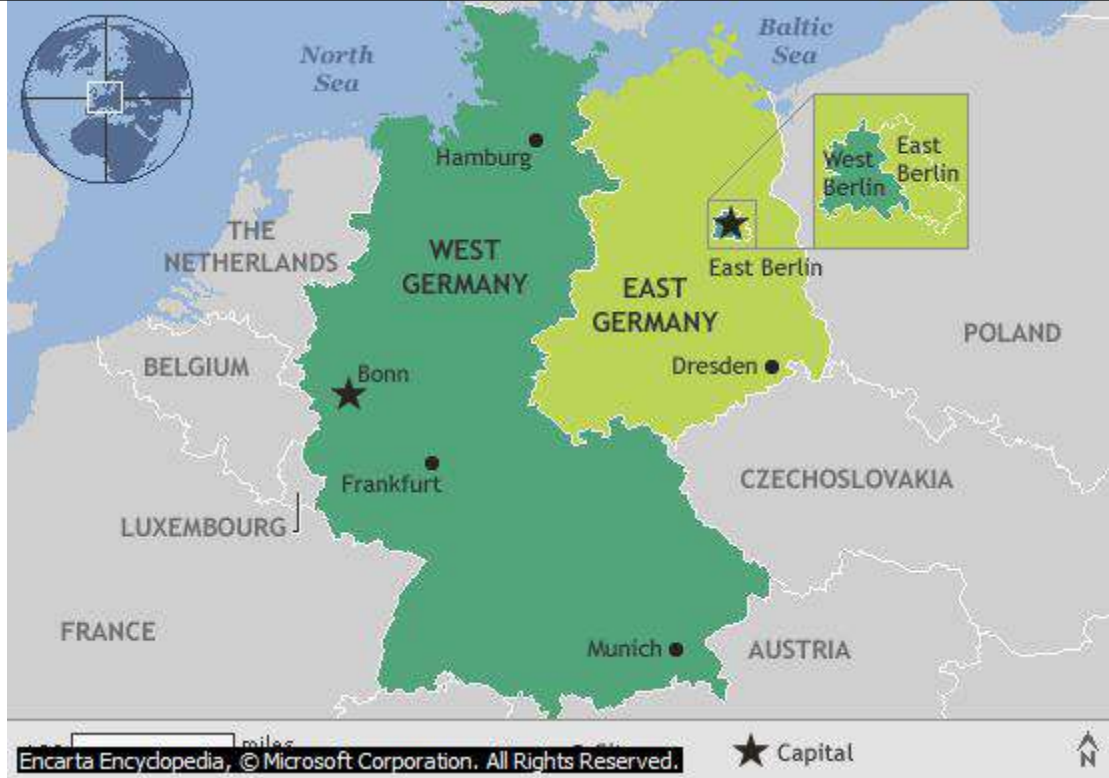
SLOVENIA

MACEDONIA

YUGOSLAVIA

Principalele probleme de geografie politică a lumii contemporane

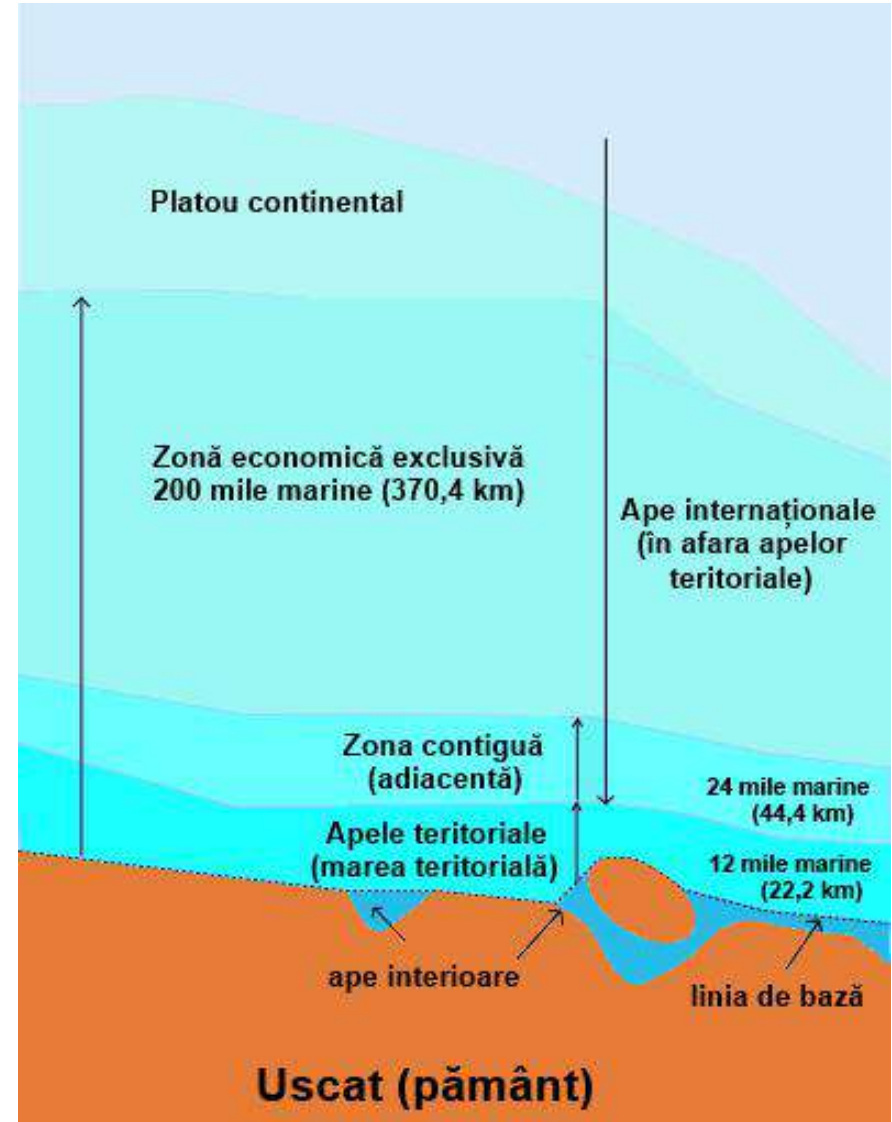
- adâncirea decalajelor economice dintre statele dezvoltate și statele în curs de dezvoltare;
- diminuarea sau chiar epuizarea unor resurse;
- „explozia demografică” susținută de natalitatea ridicată din țările în dezvoltare și în curs de dezvoltare;
- problemele generate de formarea unor noi state independente;
- condiția de superputere mondială a SUA;
- reconfigurarea sferelor de influență prin poziția economică a unor state precum China, Japonia și Germania;
- degradarea accentuată a mediului;
- terorismul;
- conflictele interne și conflictele externe;
- problema Antarcticii.

Delimitări ale apelor marine

În urma unor negocieri s-au stabilit

următoarele delimitări ale apelor marine:

- marea teritorială (până la 12 mile marine depărtare de țărm, circa 22 km), care intră în domeniul suveranității statului respectiv;
- zona contiguă (de la 12 la 24 mile marine), unde statele nu își exercită o suveranitate deplină, dar pot realiza un anumit control;
- zona economică exclusivă (până la o distanță de 200 mile marine de la linia țărmului), în care statul are dreptul de exploatare economică a resurselor naturale ;
- zona mărilor adânci (situată dincolo de 200 mile marine), care constituie un bun comun al întregii omeniri; este denumită și „zonă economică liberă” sau „marea liberă”.

Zonele economice exclusive

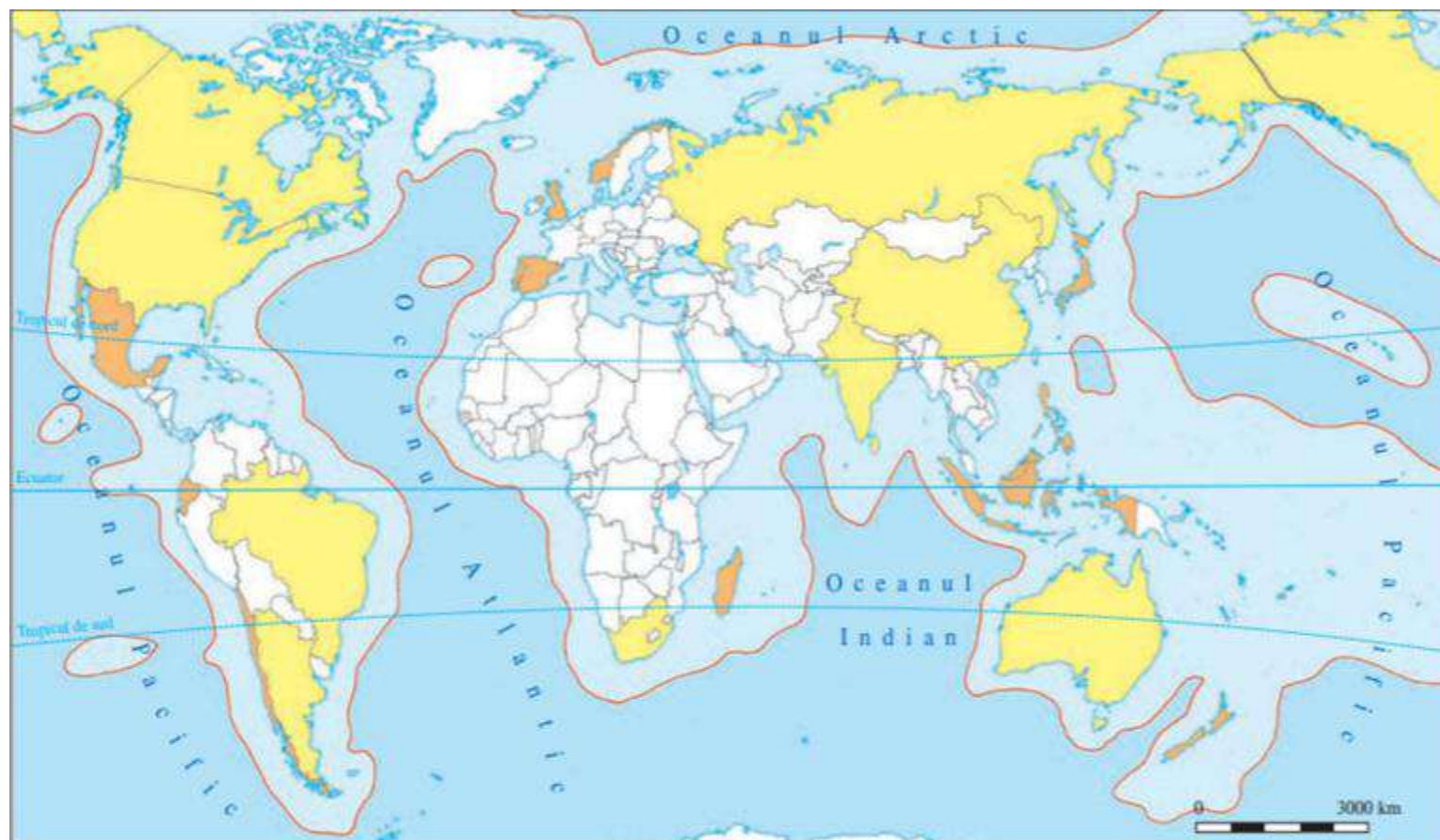
O consecință a stabilirii zonelor economice exclusive (ZEE) este reducerea cu 1/3 a suprafețelor totale ale oceanelor și mărilor care reprezintă patrimoniul comun al umanității. Mai mult de jumătate din suprafața zonelor economice exclusive aparțin unor state cu largă ieșire la mare (SUA, Australia, Federația Rusă, Brazilia, Japonia, Indonezia, Canada, Chile, Noua Zeelandă, Mexic). De avantajele oferite de zonele economice exclusive beneficiază multe țări insulare mai mari (Japonia, Filipine, Madagascar, Indonezia, Noua Zeelandă) sau foarte mici (Mauritius, Fiji, Maldive)

Principalele zone economice exclusive

Statul	Suprafața continentală (mil. km ²)	Suprafața zonei economice exclusive (mil. km ²)
SUA	9,3	7,6
Australia	7,7	7,0
Indonezia	1,9	5,4
Noua Zeelandă	0,3	4,8
Canada	9,9	4,7
Federația Rusă	17,1	4,3
Japonia	0,4	3,9
Brazilia	8,5	3,2
Mexic	1,9	2,9
Chile	0,7	2,3
Norvegia	0,3	2,0
India	3,3	2,0
Filippine	0,3	1,9
Portugalia*	0,1	1,7
Rep. Madagascar	0,6	1,3
Mauritius	0,002	1,1
Argentina	2,8	1,1
Ecuador	0,3	1,1
Spania*	0,5	1,1
Fiji	0,02	1,1
Rep. Africa de Sud	1,2	1,0
China	9,6	0,9**
Maldive	0,003	0,9
Regatul Unit	0,2	0,9

* inclusiv insulele din Oceanul Atlantic

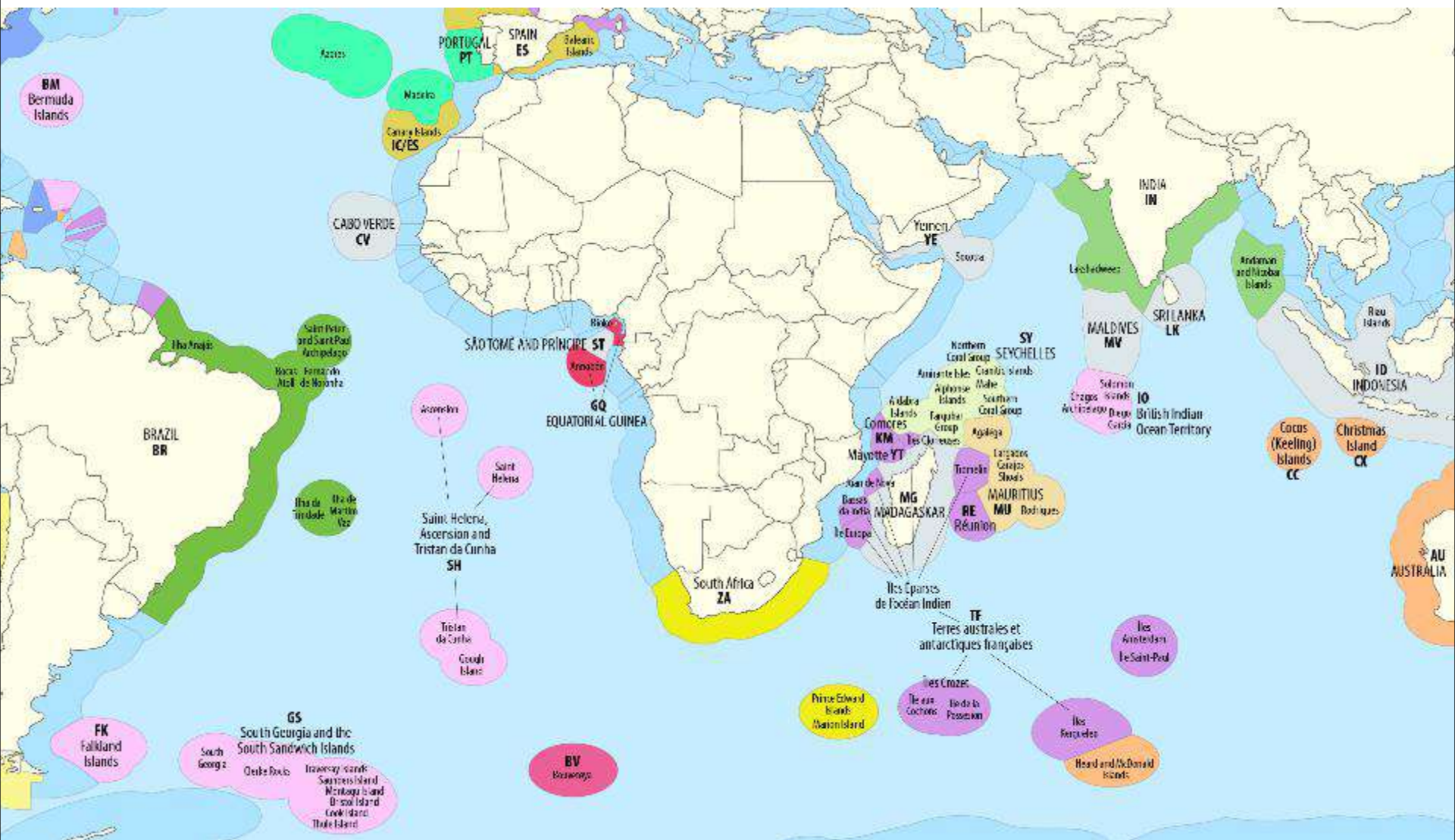
** China consideră Marea Chinei de Sud ca mare teritorială și zona economică mai extinsă

Principalele zone economice exclusive

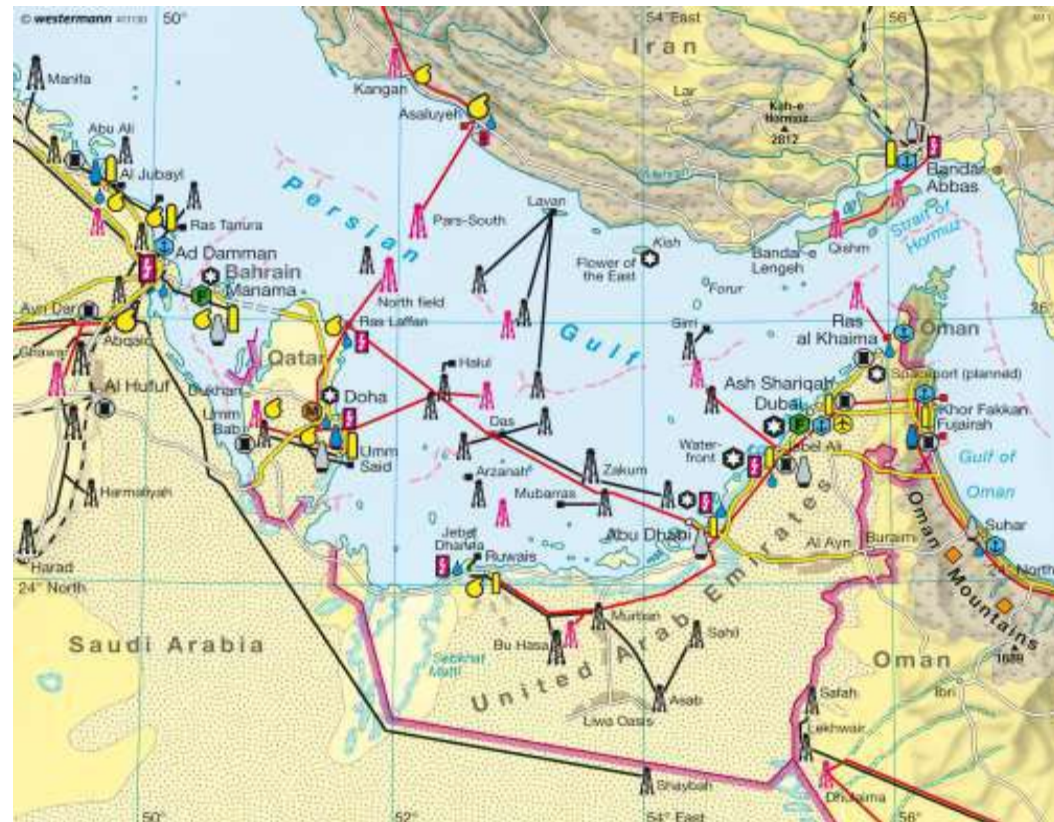
■ zone economice exclusive
■ ape internaționale
— limita zonelor economice exclusive

■ state a căror zonă economică exclusivă este mai mare decât suprafața teritoriului continental
■ state a căror zonă economică exclusivă este mai mică decât suprafața teritoriului continental

Granițele și platforma continentală

O problemă care creează uneori dispute teritoriale o reprezintă delimitarea platformei continentale a unor țări suverane și trasarea, pe aceasta, a granițelor maritime dintre state. Un exemplu în acest sens îl reprezintă trasarea granițelor maritime în zona Golfului Persic unde, pe lângă elementele legate de aspectul granițelor continentale, a țărmurilor și a zonelor maritime stabilite (mare teritorială, zonă economică exclusivă) există un interes suplimentar pentru zăcămintele submarine de petrol (zăcăminte off-shore).

Apele internaționale și valorificarea resurselor marine

O importantă problemă de geografie politică este aceea a accesului, cel puțin teoretic, al tuturor țărilor la suprafețele acvatice ale apelor internaționale și la resursele naturale situate în apele și pe fundul Oceanului Planetar, în spațiul acestor ape internaționale. Utilizarea „mării libere” se referă la mai multe aspecte, cum ar fi: extragerea nodulilor polimetalici; utilizarea resurselor energetice (curenții oceanici, marea); exploatarea substanțelor dizolvate în apa mării; valorificarea resurselor biotice ș.a.

Conflictele interne au o serie de cauze multiple, dintre care le menționăm pe cele de natură etnică, religioasă, lingvistică, de diferențiere economică a anumitor regiuni, comportamentul conducătorilor, interese de grup, regimul politic instaurat (totalitar, uneori). Câteva exemple:

- în Sudan, conflictul dintre milițiile arabe progubernamentale și localnicii (populații negroide) din vestul statului, regiunea Darfur
- în Peru și Mexic, conflictele interne opun păturile cele mai sărace ale populației (în deosebi țăranii aborigeni) puterii statale centrale;
- în Etiopia și Somalia, conflictele între diferitele grupuri umane sunt generate de nivelul de trai foarte scăzut și de imposibilitatea unei redresări economice reale a țărilor respective;
- în Iran, conflictele interne opun grupurile reformatoare fundamentaliștilor islamici și chiar cele două ramuri ale islamismului (șiiți, majoritari, față de suniți, minoritari);
- în Columbia, există conflicte între autoritatea centrală și grupurile de interese care se ocupă de producerea, transportul și distribuirea drogurilor;
- în Angola, diferitele grupări armate își dispută de peste un deceniu administrarea țării. O situație similară este în Afganistan.

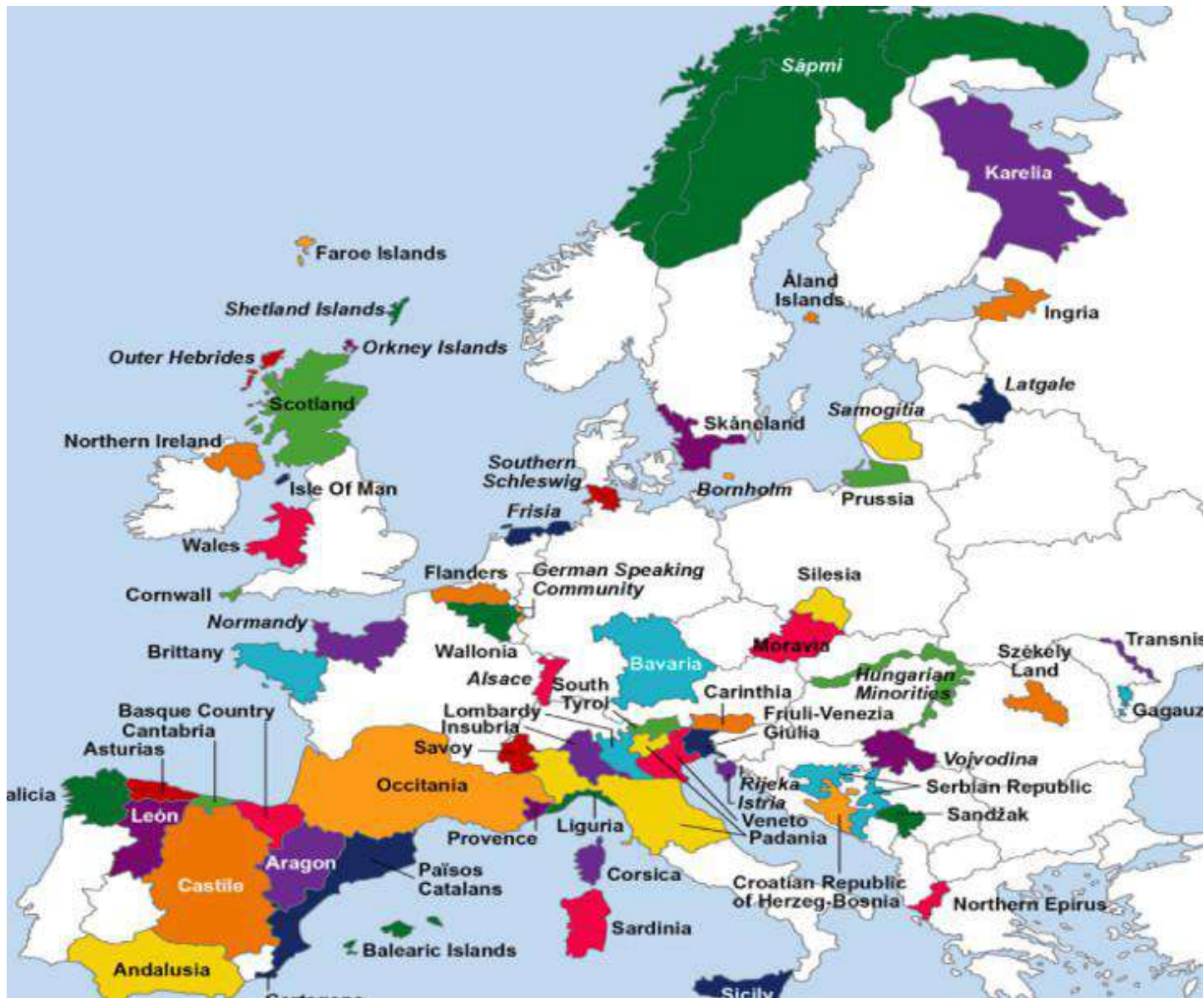
Conflictele externe opun, de regulă, câte două state și au ca obiect regiunea comună de frontieră. Cauzele sunt numeroase; ele pot fi etnice, religioase sau economice și au o importantă componentă istorică (cu originea în timp și cu perpetuare până-n zilele noastre).

Principalele zone de conflict de pe Glob, în ultimele decenii

Focare separatiste în Europa

În Sri Lanka, o populație minoritară (tamili) își revendică prin luptă armată o nouă identitate.

Nagorno Karabach

Cea mai mare parte a regiunii este condusă de Republica Karabahul de Munte, un stat de facto independent, dar nerecunoscut, creat în baza fostei Regiuni Autonome Karabahul de Munte care a făcut parte din componența RSS Azerbaidjane în cadrul URSS. Teritoriul este recunoscut internațional ca parte a Azerbaidjanului, care de facto nu mai deține controlul asupra regiunii din anul 1991. De la sfârșitul Războiului din Karabahul de Munte în 1994, reprezentanții guvernelor din Armenia și Azerbaidjan au dus tratative de pace asupra statului regiunii disputate.

Republica Autonomă Naxcivan/Nahicevan, o exclavă autonomă a Azerbaidjanului pe teritoriul Armeniei, a fost o republică autonomă în cadrul RSS Azerbaidjane, care ea însăși era o republică în cadrul Uniunii Sovietice. RASS Nahicevan a fost formată pe 16 martie 1921 și a devenit parte a RSS Azerbaidjane la 9 februarie 1924.

Oseția de Sud este o republică autonomă din Georgia care și-a proclamat unilateral independența în 1990. Neoficial, independența Osetiei de Sud este sprijinită de Rusia, existând planuri de unire a acestui teritoriu cu Oseția de Nord, republică autonomă din cadrul Rusiei.

Abhazia este o republică autonomă în nord-vestul Georgiei, autoproclamată independentă, situată între țărmul Mării Negre și vestul Munților Caucaz, creată la 4 martie 1921. Abhazia și-a declarat independența față de Georgia în anul 1992. Războiul de independență s-a soldat cu numeroase victime în perioada 1991-1994. În august 2008, armata georgiană a încercat să recâștige controlul asupra Abhaziei, fapt ce a determinat intervenția rapidă a forțelor militare ruse, georgienii fiind nevoiți să se retragă în numai 6 zile.

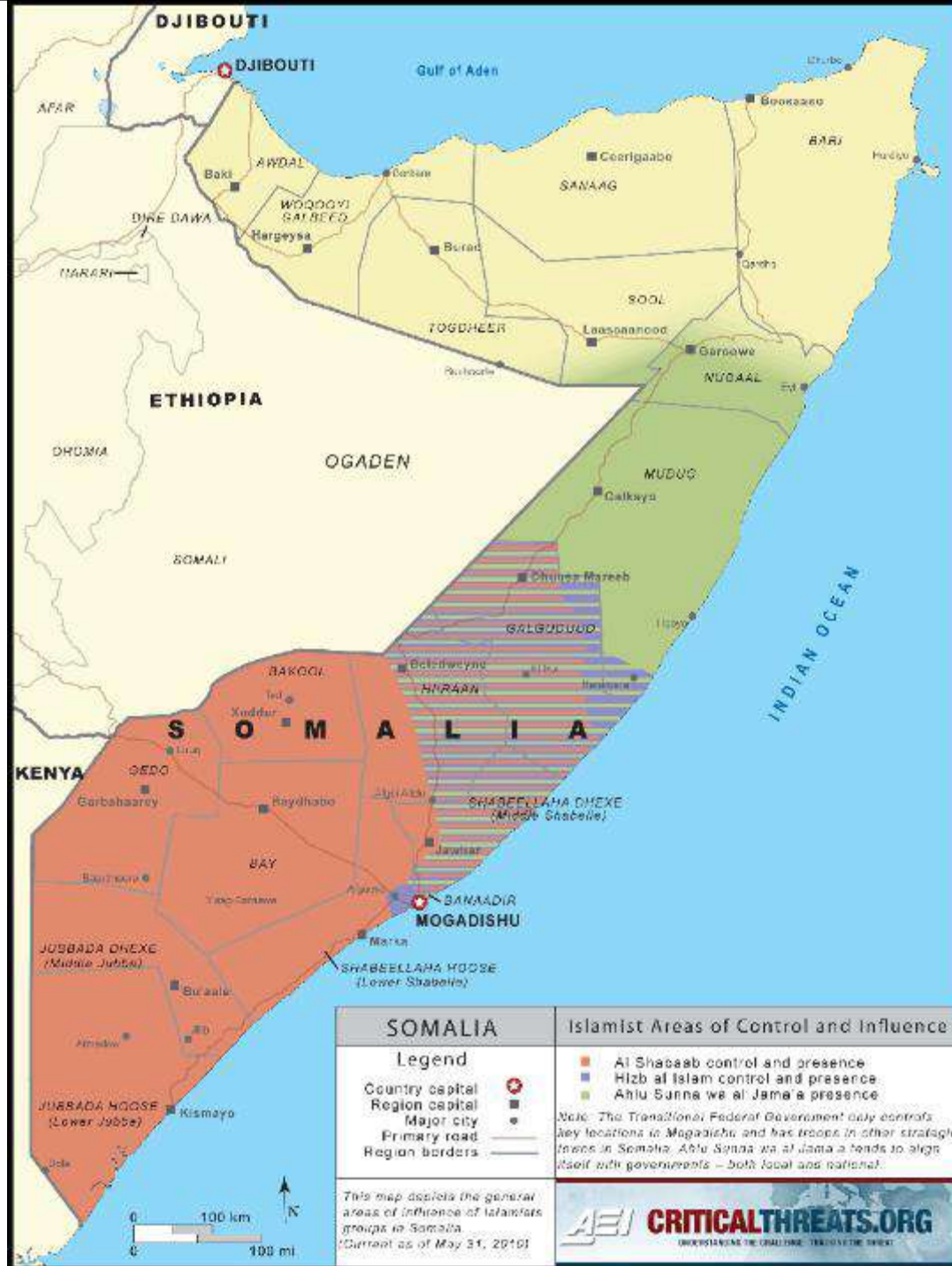

Războiul din Afganistan a început pe 7 octombrie 2001[28] când a fost începută Operațiunea Enduring Freedom (OEF) (2001-14) cu numele de cod și apoi Operation Freedom's Sentinel (2015–prezent), de armata SUA împreună cu armata britanică, ca răspuns la atacurile asupra SUA de la 11 septembrie 2001. Marea Britanie din 2002 a condus propria sa operațiune militară, Operațiunea Herrick, ca parte a aceluiași război din Afganistan. Caracterul războiului a evoluat de la o luptă violentă cu Al-Qaeda și susținătorii săi talibani la un complex efort contrainsurgent.

În Filipine, există un conflict de natură religioasă între populația majoritar catolică și minoritatea musulmană;

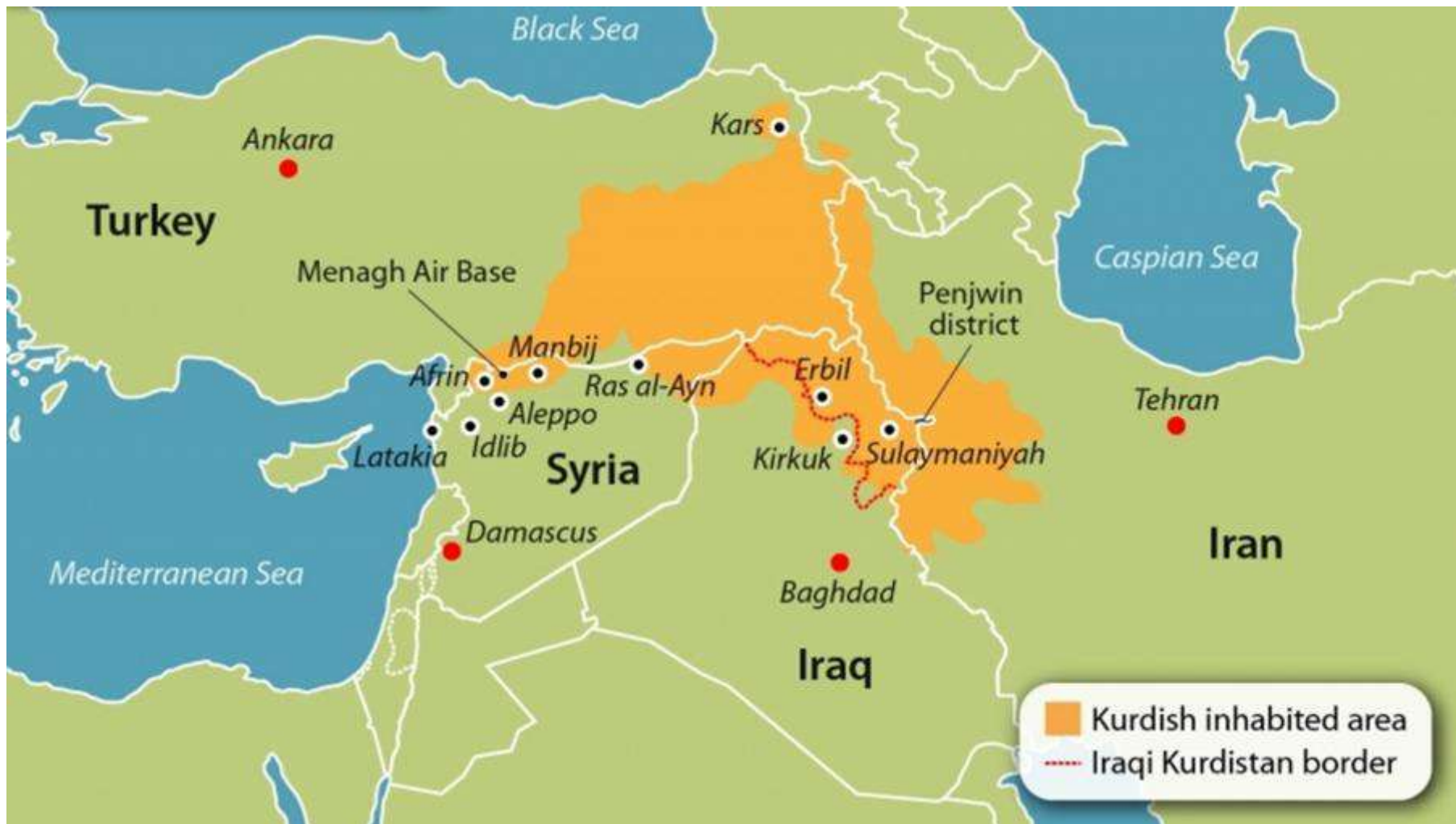

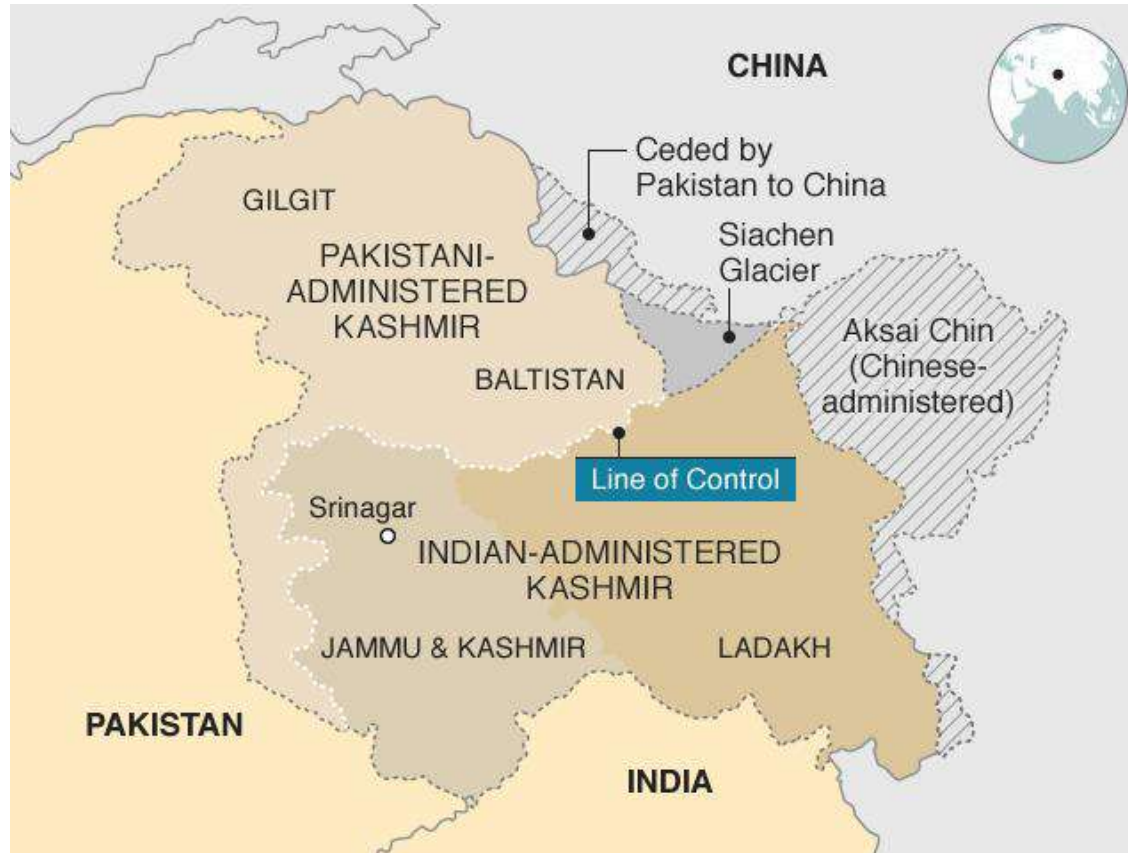

KURDISTANUL

Din punct de vedere politic, Kurdistanul Irakian este singura regiune kurdă care și-a câștigat recunoașterea oficială internațională ca entitate federală autonomă. Kurzii din Iran sunt de asemenea recunoscuți oficial ca minoritate, deși pe teritoriul iranian nu există nicio entitate autonomă kurdă. Integrarea în Turcia a regiunilor majoritare de kurzi a fost disprețuită de către kurzi, și a creat un conflict pe termen lung cu mii de vieți pierdute. Au fost create multe rebeliuni kurde, incluzând cele din 1920 de sub Imperiul Otoman, iar după sub Statul turc - incluzând Republica Ararat din 1927. Toate au fost distruse de către autorități. Regiunea a fost declarată o zonă militară închisă, unde străinii nu aveau voie să intre între anii 1925 și 1965. În 1983, provinciile kurde au fost plasate sub legea marțială, ca răspuns la activitățile separatiste ale Partidului Muncitorilor din Kurdistan. Între anii 1980 și 1990 a avut război de gherilă, în urmă căruia multe orașe kurde au fost distruse. Conflictele s-au mai temperat după ce în 1999, Uniunea Europeană i-a încurajat să aibă mai multă toleranță față de kurzi. După 2004, violența a crescut din nou și granița dintre Turcia și Irak rămâne tensionată.

Conflictul dintre **India** și **Pakistan** își are originea în momentul decolonizării (1947), când fosta colonie britanică a fost împărțită în două dominioane pe criterii religioase: Uniunea Indiană (cu o populație preponderent hindusă) și Pakistan (cu o populație musulmană), formată la rândul său din două părți, în vest, Pakistanul Vest și în est, Pakistanul de Est. Între aceste țări s-au succedat mai multe războaie. În urma războiului de acum aproape 4 decenii, Pakistanul de Est și-a dobândit independența, luând numele de Bangladesh. În prezent, conflictul are ca obiect zona Kashmir revendicată atât de Pakistan, cât și de India . Problema este mai complexă în prezent, întrucât cele două țări posedă bomba atomică.

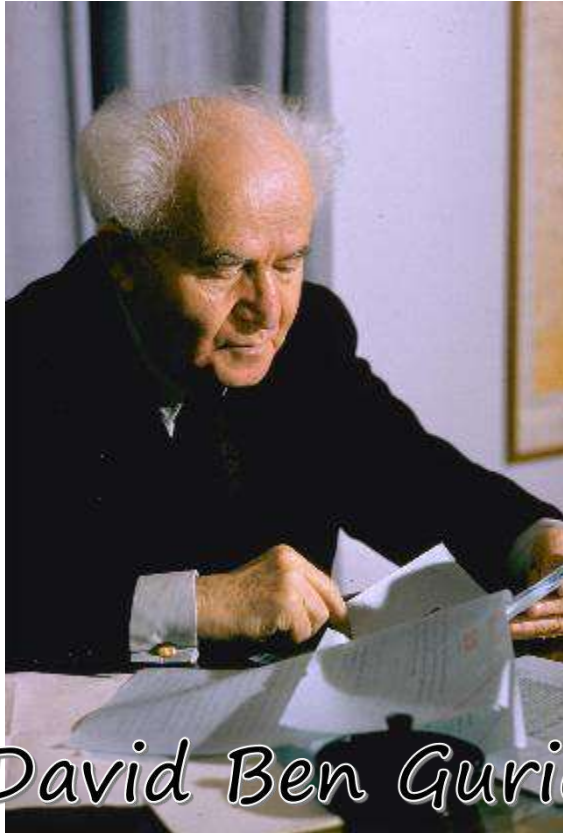

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES

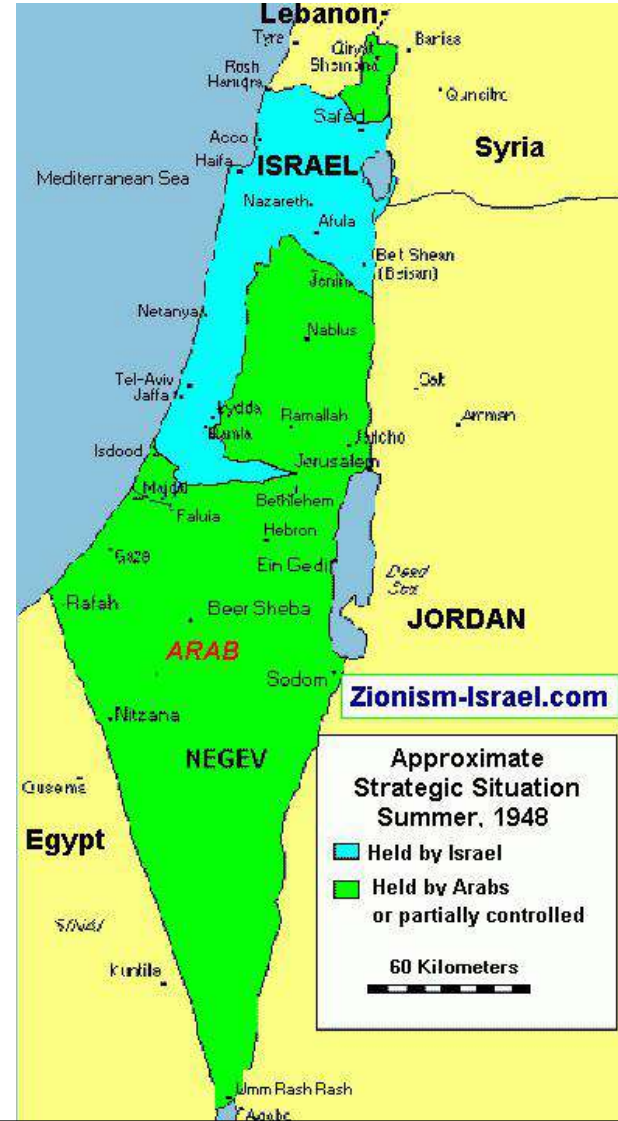

Israel Siria Liban

În urma adoptării planului de împărțire a Palestinei din 1947 al Organizației Națiunilor Unite, pe data de 14 mai 1948, odată cu expirarea Mandatului britanic pentru Palestina, David Ben-Gurion, președintele Organizației Sioniste și al Agenției Evreiești pentru Palestina, a proclamat independența Statului Israel în cadrul liniilor de împărțire teritorială cuprinse în decizia ONU.

David Ben Gurion

Liga Arabă și organizațiile palestinienne au respins atât decizia ONU de împărțire, cât și proclamarea unilaterală a independenței Israelului. Șase state arabe au declanșat cu Războiul arabo-israelian din 1948 interminabilul Conflict arabo-israelian, care avea ca scop distrugerea Israelului și „aruncarea evreilor în mare”. Ca urmare a rezultatelor războiului arabo-israelian din 1948-1949, teritoriul care ar fi trebuit, după hotărârea ONU (neacceptată de partea arabă), să revină unui stat arab palestinian, a fost, în cele din urmă, împărțit între Israel și două state arabe beligerante, Transiordania și Egiptul.

1947: United Nations Partition Plan

June 1948: Arab armies invade

July 1948: Israeli army counterattacks

În urma acordurilor de armistițiu încheiate în urma Războiului de Șase Zile din iunie 1967, porțiuni din teritoriile ocupate în acest conflict de către Israel - Ierusalimul de Est inclusiv Orașul vechi, Cisiordania, Peninsula Sinai, Fâșia Gaza și Înălțimile Golan, - au intrat în controlul Israelului. Peninsula Sinai a fost retrocedată Egiptului în urma unui tratat de pace, dar celelalte granițe încă nu au fost definite. Multe state consideră linia de încetare a focului din 1949 (armistițiul din 1949), așa numita „Linie verde”, ca o graniță temporară a Israelului, iar teritoriile ocupate de Israel în cursul războiului din iunie 1967, ca „teritoriile ocupate”

Israel's changing borders

- Jewish state
- Arab state
- Under UN administration

Accords after 1948 Arab-Israeli war:
 - Jordan controls East Jerusalem and West Bank.
 - Egypt controls Gaza.
 These territories were seized by Israel in 1967

- Controlled partly by Israel, partly by Palestinians
- P Palestinian control
- UN control

Cipru Grecia Turcia

CIPRU: în 1974 ostilitățile au divizat insula în două zone autonome de facto, o zonă a ciprioților greci controlată de Guvernul Cipriot recunoscut pe plan internațional (59% din pământul insulei) și o zonă a ciprioților turci (37% din insulă), ce sunt separate de o zonă ONU tampon (4% din insula); mai există 2 baze UK suverane în porțiunea din insulă a ciprioților greci. Turcia și Grecia mai au dispute teritoriale complexe, maritime, aeriene și teritoriale în Marea Egee.

Libia Niger Algeria Tunisia

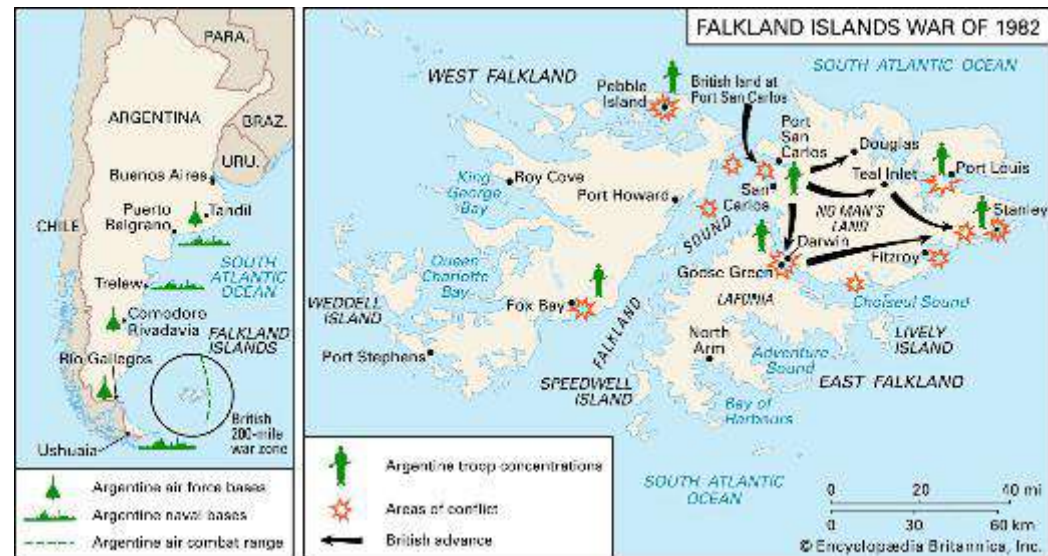
LIBIA revendică vreo 19 400 kmp în nordul NIGERIEI și parte din sud-estul ALGERIEI, dar mai are și o graniță maritimă în dispută cu TUNISIA.

Marea Britanie Argentina

INSULELE FALKLAND: Revendicările Argentinei asupra insulelor administrate de Marea Britanie (Insulele Malvine) au dus la un conflict militar în 1982. Disputa a început în 1833. Argentina mai revendică și Insulele Georgia de Sud și Sandwich, administrate de Marea Britanie.

Bolivia Chile

BOLIVIA și-a dorit un coridor
suveran spre Oceanul Pacific de Sud
încă de când zona Atacama a fost
pierdută în favoarea CHILE în 1883.

CUBA dispută Baza Navală a SUA de la Guantanamo Bay. Baza a fost instalată în insula

Cuba în timpul ocupației sale militare de către Statele Unite, ocupație care a urmat războiului hispano-american de la 1898. După ce Cuba și-a obținut independența față de Statele Unite în 1902, baza a rămas în continuare proprietate americană, fiind protejată de către Amendamentul Platt. La 1 iulie din anul 1904 a intrat în vigoare acordul prin care Cuba închiria baza, de forma perpetuă, Statelor Unite. Cuba respinge în prezent acest acord, susținând că acesta a fost semnat sub amenințarea unei noi invazii din partea SUA. Centrul de detenție de la Guantanamo este o închisoare de înaltă securitate din cadrul Bazei Navale Americane din golful Guantanamo, bază situată pe insula Cuba. Golful este proprietate a Statelor Unite ale Americii. Din 2002, autoritățile americane l-au folosit ca centru de detenție pentru deținuți acuzați de terorism, majoritatea acestor deținuți fiind reținuți în Afganistan, în timpul invaziei din această țară care a urmat atacurilor de la 11 septembrie 2001.

SUA Cuba

Sudan Egipt

SUDAN și EGIPT dispută o graniță internațională, creînd "Triunghiul Hala'ib", o zonă sterpă de 20580 kmp.

China Taiwan Russia Coreea de nord Vietnam Japonia

CHINA consideră TAIWANUL ca o provincie reneganta. Naționaliștii chinezi s-au retras în insula în 1949 după ce au pierdut în fața comuniștilor războiul continental. CHINA mai dispută și două secțiuni de graniță cu RUSIA, o fâșie de 33 km de graniță cu COREA DE NORD în zona (muntoasă) Paektu-san și o graniță maritimă cu VIETNAM-ul în Golful Tonkin. Insulele Paracel sunt ocupate de China, însă revendicate de Vietnam și Taiwan. China și Taiwanul - revendică Senkaku-shoto (Insulele Senkaku/Diaoyu Tai) administrate de japonezi.

IRLANDA DE NORD: Secolul XII a fost martorul primelor intervenții ale Angliei în afacerile Irlandeze, când Conteul Pembroke, cunoscut ca Strongbow, intervine într-o dispută locală din Leinster în 1170. Regele Henry II debarca în anul următor. În secolul XVI, mai întâi Henry VIII apoi Elizabeth I dovedesc un interes crescând în Irlanda. Colonizarea crește, aprinzând câteva rebeliuni spre sfârșitul secolului. Primul parlament Nord Irlandez s-a deschis în 1921, iar Irlanda (formată din partea de sud a insulei) devine republică cu drepturi depline în 1949. Guvernul britanic dă noi garanții constituționale Parlamentului Irlandez de la Stormont, dar conflictul cu Armata republicană Irlandeză continuă. Oricum, după secole Irlanda de Nord rămâne parte a Angliei.

Kirghistan Tajikistan China

KÎRGHISTAN este în dispută teritorială cu TAJIKISTAN în legătură cu granița din zona Văii Isfara. TAJIKISTAN își dispută și majoritatea graniței cu CHINA.

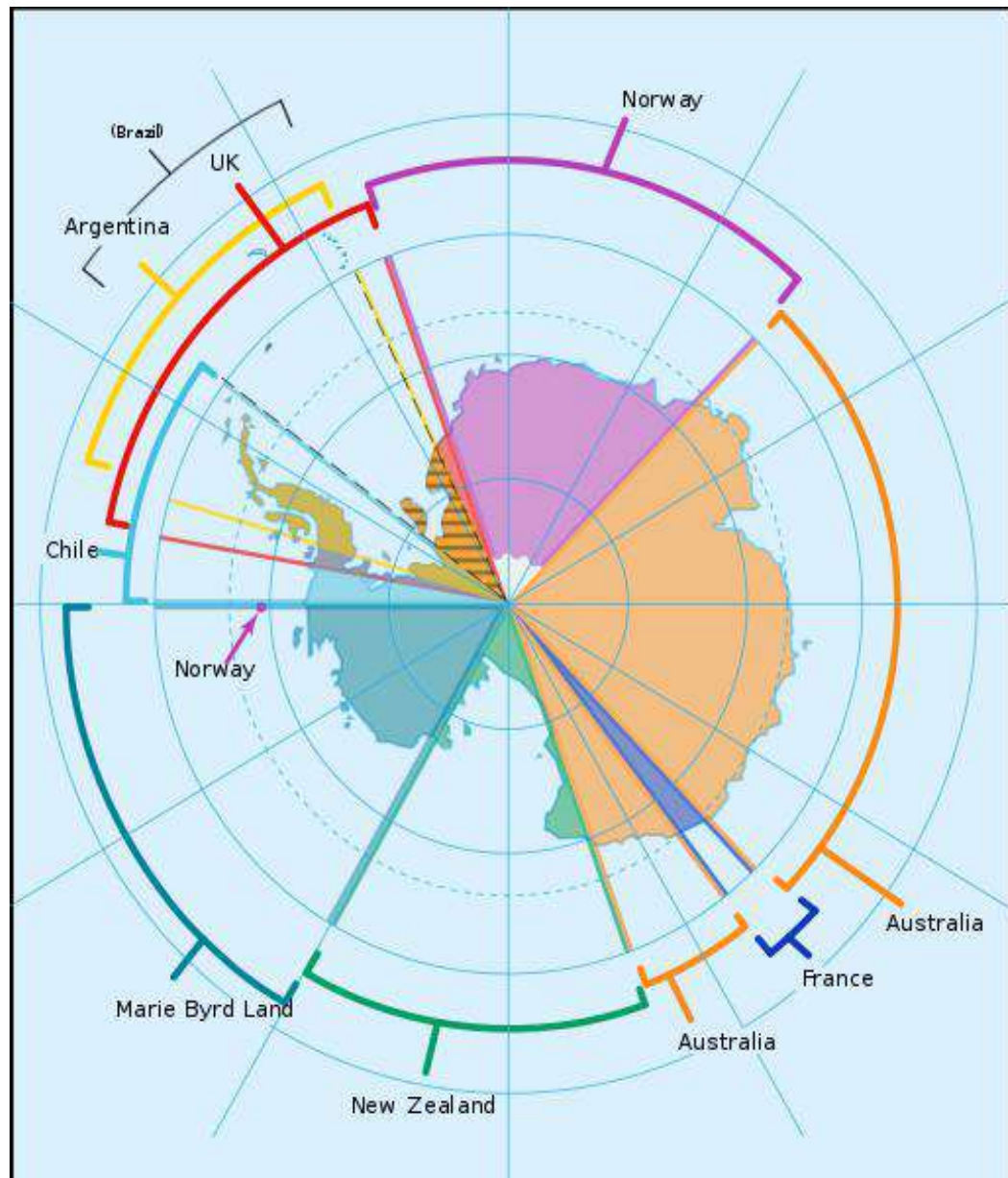
Gabon Guinea Ecuatoriala Nigeria

GABON-ul și GUINEA ECUATORIALĂ sunt în dispută asupra unei granițe maritime și suveranității asupra insulelor din Golful Corisco. GUINEA ECUATORIALĂ mai are dispute și cu NIGERIA pentru granițe maritime și pentru jurisdicția asupra zonelor bogate în țiței din Golful Guinea.

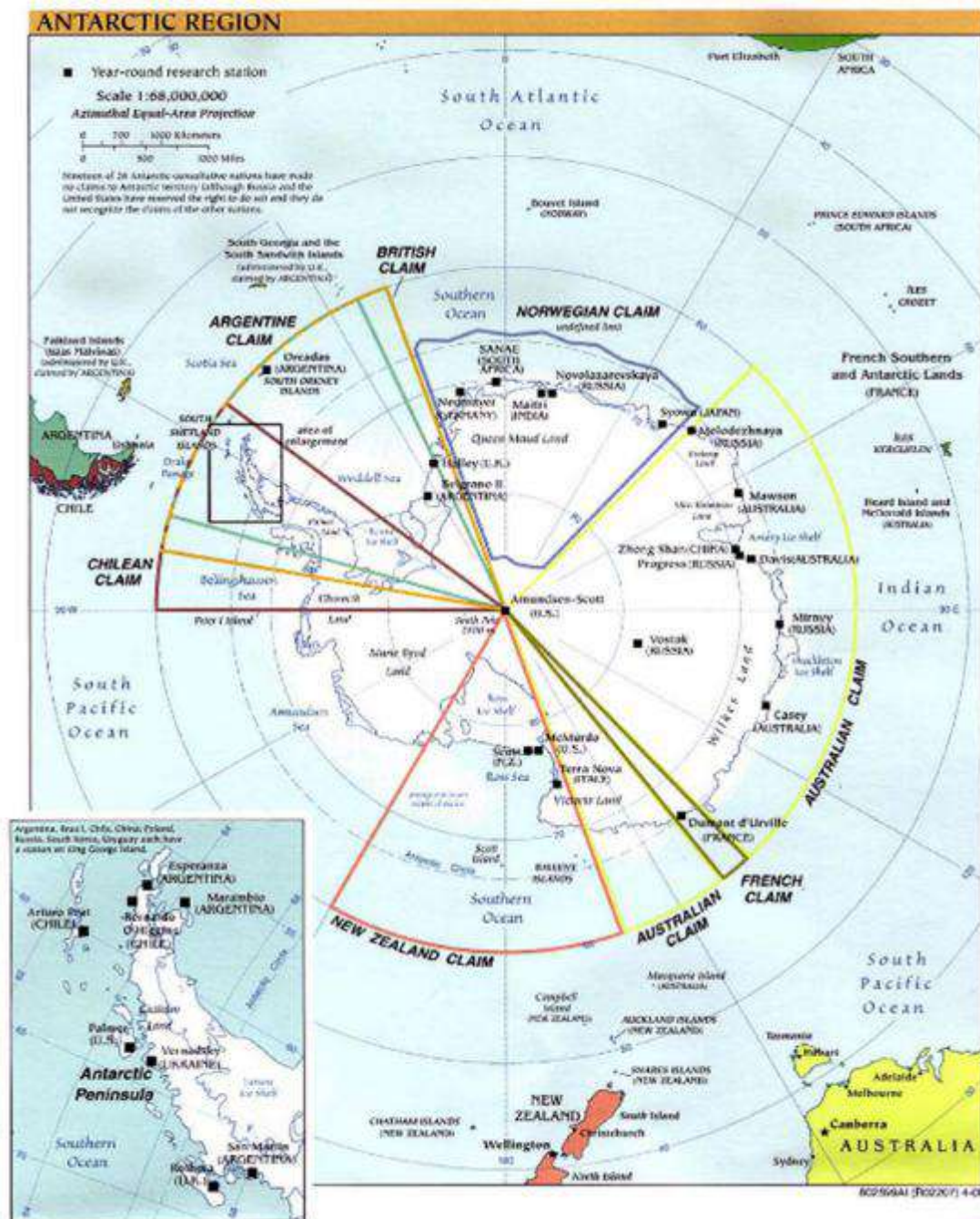
Problema Antarcticii

Tratatul Antarcticii, împreună cu o serie de alte tratate colaterale, reglementează relațiile internaționale în raport cu Antarctida, singurul continent de pe Pământ fără populație umană băștinașă. În acest tratat, Antarctica este definită ca fiind tot uscatul, împreună cu banchizele aflate la sud de paralela de 60° latitudine sudică. Tratatul, care a intrat în vigoare în 1961 fiind semnat în total de 47 de țări, face din Antarctica o rezervație științifică, stabilește libertatea de cercetare științifică și interzice activitățile militare pe continent.

Teritoriile din Antarctica sunt revendicate de mai multe state. Celor cinci state care au împărțit continentul între ele, printr-un acord semnat în 1934 Marea Britanie, Noua Zeelandă, Franța, Australia și Norvegia - li s-au adăugat Argentina și Chile, iar mai apoi Brazilia. Ultimele au pretenții teritoriale în baza principiului proximității, negând orice drept pentru țări din emisfera nordică. În dispută au intervenit și marile puteri, SUA și Rusia.

Deși în 1989 a fost semnat de 33 de țări la Paris un nou tratat, care prevedea păstrarea Antarcticii ca patrimoniu al umanității, unele state doresc să-și păstreze dreptul de exploatare a resurselor continentului alb

Test.Geografie politică

- <https://docs.google.com/forms/d/16eEPFfyelPWCBT2DMFj33VZF7e9NOp8TxWN-euikul0/edit>

BIBLIOGRAFIE

- Erdeli G.,Șerban C.,Vlăsceanu Gh. Geografie. Manual pentru clasa a X-a, Editura Economica Preuniversitaria,București,2004
- Posea Gr., Aur N. Geografie. Manual pentru clasa a X-a,Editura All Education, București,2000
- Cocean P., Rodica D., Marc D.,Bena N. Geografie.Manual clasa a X-a,Editura Sigma,București,2005
- Velcea I.,Popescu C., Nicolae I.,Dumitru D. Geografie.Manual pentru clasa a X-a, Editura Didactică și Pedagogică,București,2005
- Surd V.,Zotic V., Popa-Bota H.,Erchedi N., Geografie-clasa a X-a, Editura Dacia, Cluj Napoca 2007
- Mândruț O., Geografie, manual pentru clasa a X-a , Editura Corint,București ,2008
- <https://www.mapsland.com/world/antarctic-region>
- <https://www.google.com/search?q=equatorial+guineea+disputed+island&tbm=isch&ved=2ahUKEwiBuOTu1s3sAhVKNuwKHR4xALsQ2>
- <https://www.al-monitor.com/pulse/afp/2017/06/israel-palestinians-conflict-settler-us-diplomacy.html>
- https://en.wikipedia.org/wiki/World_population
- <https://www.google.com/search?q=the+world+economy+gdp+by+country&tbm=isch&ved=2ahUKEwj4l4IOt2M3sAhU1IMUKHVACDqUQ2->
- <http://www.rador.ro/2016/02/16/12-granite-care-sparg-toate-stereotipurile/>

- https://ro.wikipedia.org/wiki/Form%C4%83_de_guvern%C4%83m%C3%A2nt
- https://en.wikipedia.org/wiki/Indo-Pakistani_wars_and_conflicts
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Centrul_de_deten%C8%9Bie_de_la_Guantanamo
- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Kurdistan>
- <https://ioanavram.wordpress.com/2014/09/14/scotia-poate-atzatta-alte-focare-separatiste-care-mocnesc-in-europa/>
- https://ro.wikipedia.org/wiki/List%C4%83_de_teritorii_dependente_dup%C4%83_continent
- https://en.wikipedia.org/wiki/Nagorno-Karabakh_conflict
- https://ro.wikipedia.org/wiki/List%C4%83_de_conflicte_militare_%C3%AEn_desf%C4%83%C8%99urare
- <https://geografila.blogspot.com/2015/10/conflicte-care-macina-lumea-probleme.html>
- <https://www.timpul.md/articol/pericolele-care-ameninta-lumea-principalele-conflicte-armate-care-se-deruleaza-in-prezent-pe-glob-63019.html>
- https://adevarul.ro/international/in-lume/conflictele-mocnesc-lume-1_50b9fac57c42d5a663adac0d/index.html
- https://ro.wikipedia.org/wiki/R%C4%83zboiul_Malvinelor
- <https://www.greelane.com/ro/umanistic%C4%83/geografie/halayeb-triangle-1435449/>
- <https://ziare.com/international/razboi/zece-dispute-teritoriale-care-ar-putea-redesena-harta-lumii-1343606>
- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Ca%C8%99mir>
- <https://blog.smu.edu/dedmanlaw/guantanamo-why-the-u-s-has-a-naval-base-in-cuba/>
- <https://www.britannica.com/event/Falkland-Islands-War>

- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Israel>
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Centrul_de_deten%C8%9Bie_de_la_Guantanamo
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Tratatul_Antarcticii
- https://ro.wikipedia.org/wiki/R%C4%83zboiul_de_%C8%98ase_Zile

prof. Radu Horea Bereteu
Colegiul Național „Moise Nicoară” Arad

Acest material conține imagini disponibile pe internet, preluate fără drept de autor fiind destinat exclusiv procesului didactic.

2020